ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 587 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1883

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΓΑΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἑκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν.	**26.—**
Β' Τὸ ὡραῖον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ* . . . . . »	» **1.80**
Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἐθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ζαμπελίου. . . . . »	» **1.80**
Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτύπων . . . . . »	» **2.**
ἤτοι τὸ ὅλον φράγκα	**31.60**

Ο ΤΟΝ ΤΣΕΣΜΕΝ ΣΕΙΣΜΟΣ

(ἰδιαίτερον)

Χῖος, 8 Ὀκτωβρίου

Ἐπιστέλλω ὑμῖν τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς ζημίας εἰς τὰ πέριξ τοῦ **Τσεσμέ.** Εἰς τὸ χωρίον Κριθὰ εὑρέθησαν πτώματα 20, οἱ δὲ τραυματίαι 200. Ἐν Ἀλαδζατᾶ νεκροὶ 20, τραματιῶν ἀριθμὸς ἄγνωστος. Ἐν Βαλδζὶκ νεκροὶ 5, τραυματίαι 25. Ἐν Ρεϊντερὲ νεκροὶ 25, τραυματίαι 300. Ἐν Κρινδζήκιοϊ νεκροὶ 50, τραυματίαι ἄγνωστοι. Τὰ χωρία Πύργος καὶ Λύδζα (ὅπου καὶ τὰ θερμὰ λουτρὰ) ἐξ ὁλοκλήρου κατεστράφησαν. Ἐνταῦθα ἐξακολουθοῦσιν ἐλαφραὶ δονήσεις.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάρεον, 5 Ὀκτωβρίου.

«Ἐδοκιμάσατέ ποτε τὴν εὐτυχίαν νὰ μὴ ἀναγνώσητε ἐπὶ »δύο ὁλοκλήρους ἑβδομάδας οὐδὲ μίαν ἐφημερίδα;»

Ἦτο αὐτὴ ἡ ἀρχὴ προλόγου ἀλληλογραφίας μου, ἥτις εἰς τὸν πρόλογον αὐτὸν ἐσταμάτησε καὶ ἀπέμεινεν ἐγκαταλελειμμένη. Θεωρῶ περιττὸν νὰ προσθέσω ἐξηγήσεις τῆς μακρᾶς σιωπῆς μου.

Ἄλλως τὰ νέα ἐξ Ἰταλίας εἶναι ὀλίγα καὶ σπάνια ὡς πρὸς τὸ ποιὸν τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ τὸ αὐτόθι κοινὸν ἀποδίδει αὐτοῖς· θὰ ἦσαν δὲ πολλά, καὶ πολλῆς ἀσχολίας ἐμῆς καὶ πολλῶν τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» στηλῶν δεόμενα, ἂν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀπ' ἄλλων χωρῶν νέων ἤθελον νὰ διαβιβάσω ὑμῖν αὐτά.

Διότι ἐδῶ ὁ ἰταλικὸς κόσμος ζῇ καὶ ἐργάζεται καὶ ὀργᾷ.

Ἐργάζεται τὸ Τουρῖνον πυρετωδῶς παρασκευαζόμενον διὰ τὴν προσεχῆ Ἐθνικὴν Ἔκθεσιν.

Ἡ Νεάπολις ὑφίσταται δημοτικὸν ὀργασμόν, καὶ μετὰ τὴν δεκτὴν γενομένην παραίτησιν τοῦ κόμητος Γιόνσων εὑρίσκεται σήμερον χωρὶς δήμαρχον καὶ φορτωμένη ἀπὸ χρέη καὶ ἔλλειμμα ἀπελπιστικόν· ἀληθῶς ἀπὸ τοῦ τελευταίου τούτου εὑρίσκεται μᾶλλον ξεφορτωμένη.

Τὸ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Καζαμιτσιόλας συλλεγὲν ποσὸν ἀνέρχεται μέχρι σήμερον εἰς τρία καὶ ἥμισυ περίπου ἑκατομμύρια φράγκων· ἐκ τούτων μόνη ἡ Γερμανία προσήνεγκεν 600,000.

Ἐν Ρώμῃ χθὲς ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὸ Γαιωδαιτικὸν Διεθνὲς Συνέδριον· κατὰ τὸ σύνηθες, ὅπου πρόκειται περὶ ἐπιστημονικῶν ἢ ἄλλων σοβαρῶν πραγμάτων, ἡ λέξις *Διεθνὴς* δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Χθὲς ἐν Βερόνῃ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια ἀνδριάντος τῷ Ἀλεάρδρῳ Ἀλεάρδῃ· λέγουν ὅτι ἦτο ποιητὴς καὶ ὅτι τὸ ἀληθές του ὄνομα ἦτο Γαϊτάνος—λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἦτο Ἀρκαδικός· ἐφημερίδες τινὲς προσθέτουσιν ὅτι ἀληθὴς λόγος τῆς τιμῆς ταύτης εἶναι ὅτι ὑπῆρξεν ἀγαθὸς πατριώτης· ὑπέστη τὴν καταδίωξιν τῆς Αὐστρίας πρὸ τοῦ 1866 καὶ ἀπέθανε Γερουσιαστὴς τῷ 1878.

Δὲν ὑπάρχει πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ἦναι, μὴ ἔχουσα τοὐλάχιστον ἕνα ἀνδριάντα μεγάλου τινὸς ἀνδρός· καὶ πλειστάκις συμβαίνει τῷ περιηγητῇ νὰ ἵσταται πρὸ μνημείου ἢ ἀγάλματος ἐρωτῶν τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωος· καὶ ἀφοῦ τὸ μάθῃ, εἰξεύρει ὅσα καὶ προτήτερα. Ἡ παροῦσα μάλιστα ἐποχὴ εἶνε ἡ τῶν ἀνδριάντων ἐν Ἰταλίᾳ· ἐγκαινιάζεται εἰς ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα.

Ἀλλ' ἡ ὑπερβολὴ αὕτη πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ σοβαρόν· δὲν εἶνε ἀξιέπαινος ἡ μικρὰ πόλις ἡ ἐγείρουσα ἀνδριάντα εἰς τεθνεῶτα ὅστις ἐν τῇ ζωῇ του ὑπέστη τι ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἢ ἔγραψεν ἓν καλὸν βιβλίον

ἢ ἐπὶ τέλους εἰργάσθη τρόπον τινὰ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας—ἔστω καὶ ὑπὲρ τῆς μικρᾶς γενεθλίας του χώρας—καὶ δὲν εἶνε ἀναίσθητον καὶ μηδαμινὸν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου οἱ Χριστοὶ καὶ οἱ ἥρωες τῆς χθὲς ἔτι μετροῦνται ἀνὰ ἑκατοντάδας, τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον μετὰ ἑξήκοντα ἐτῶν βίον ἐλεύθερον λησμονεῖ σχεδὸν τοὺς σωτῆρας καὶ ἐλευθερωτὰς αὐτοὺς καὶ *οὐδ' ἕνα* λίθον ἔστησεν ἀκόμη εἰς ἀνάμνησιν ἂν ὄχι τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ἀλλὰ τοῦ γεγονότος!

Τὸ ἰσχνὸν βαλάντιον ἑνὸς ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἀπομένει σήμερον παρ' ἡμῖν, ὡς ἡ τοῦ Ἀλεάρδη παρ' Ἰταλοῖς, διότι ὑπῆρξεν ἀγαθὸς πατριώτης, ἀνέλαβεν ἐν μηκίσταις ἀναλογίαις τὴν δαπάνην πρὸς ἀνέγερσιν *ἡρώου* ὅπερ τὸ παχὺ βαλάντιον ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔπρεπεν ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἔχῃ ἀνεγείρει· καὶ ἀγνοῶ ἂν σώζεται εἰσέτι, ἐκεῖ παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ πενιχρὰ ἐκείνη στήλη, εἰς μαρτυρίαν τῆς Ρωμαϊκῆς ἀθλιότητος.

Ἀλλ' ἐπανέρχομαι ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα ἡ ἀντίδρασις ἀπὸ τοῦ Βατικανοῦ μέχρι τῶν ἐσχάτων ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας φαίνεται ἐπιρρωννυμένη καθ' ἑκάστην. Ἐν Ρώμῃ συνέρχονται οἱ Ἰησουῖται ὑπὸ τὸ πρόσχημα προσκυνήματος τῶν Ἰταλῶν ἱερέων εἰς τὸν Πάππαν — ὅπως ἐκλέξωσι τὸν διάδοχον τοῦ ἀρχηγοῦ των φθάντος ἤδη τὰ ἔσχατα ὅρια τῆς ἡλικίας, ἥτις ἔξεστι τῷ ἀνθρώπῳ· οἱ αὐτοὶ Ἰησουῖται καταλαμβάνουσι καὶ πάλιν τὴν Νεάπολιν καὶ *πληρόνονται* ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Δεπρέτη, ἀσπασθεῖσα ἀναφανδὸν τὸ πρόγραμμα τῶν Μετριοφρόνων ἐπιτίθεται βιαιοτέρα κατὰ τῶν ριζοσπαστῶν—ἐπιτρέπουσα εἰς τοὺς καθολικοὺς διαδηλώσεις ἐν Ρώμῃ μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Πάππα-βασιλέως καὶ Καθολικὰ Συνέδρια ἐν Νεαπόλει, ὧν προεδρεύει ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἔνθα λαμβάνονται μέσα ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάππα!

Ἀλλὰ καὶ οἱ δημοκρατικοὶ καὶ οἱ φιλελεύθεροι δὲν ἀδρανοῦσιν. Οἱ μὲν πρῶτοι διὰ τοῦ ἐν Βονωνίᾳ σχηματισθέντος δημοκρατικοῦ Κομητάτου, ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Μπόβιο, Καβαλλότη καὶ Κόστα, συνενοῦσι τὰς δυνάμεις τῆς Ἰταλικῆς δημοκρατίας. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τοῦ μὴ προσχωρήσαντος τῇ κυβερνήσει τοῦ Δεπρέτη κόμματος τῶν φιλελευθέρων, ἡ τῆς καθαρᾶς Ἀριστερᾶς, συνέρχονται ἐν Ρώμῃ πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὅπως συμπήξωσι τὰς βάσεις τοῦ κόμματος διὰ τὴν ἐπικειμένην κοινοβουλευτικὴν ἐνέργειαν. Πρὸς τοῦτο ἱδρύουσιν ἐφημερίδα διὰ κεφαλαίων 150 χιλιάδων φράγκων, συλλεχθέντων ἐπὶ τούτῳ μεταξὺ τῶν χιλελευθέρων. Οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοί εἰσιν ὁ Καϊρόλης, ὁ Ζαναρδέλλης, ὁ Βακκαρίνης, ὁ Φικότερας καὶ ὁ Κρίσπης. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ ἀγὼν προμηνύεται μέγας.

A propos τῶν Γερμανῶν ἐπιτίμων συνταγματαρχῶν. Ἀνέγνων χθὲς ἔν τινι ἐφημερίδι ὅτι καὶ ὁ ἡμέτερος Γεώργιος ὠνομάσθη συνταγματάρχης Αὐστριακὸς ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Αὐκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος. Εἶνε μόδα βλέπετε· οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας τοὺς βασιλεῖς *συμμάχους* των τοὺς θέλουν καὶ *συνταγματάρχας* των. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐκφράζει ἐν ἐπιλόγῳ τὴν ἀμφιβολίαν της μήπως καὶ νεωτάτη τις *παρισινὴ* μόδα γένηται εὐθὺς ἀσπαστὴ ἐν Ἑλλάδι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Γερμανοαυστριακοὺς συνταγματάρχας. Ἀλλ' ἂς μὴ τὸ πιστεύσωμεν· ἐννοῶ νὰ μὴ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ Γεώργιος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἀπεδέξατο τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας προσενεχθεῖσαν τιμήν (;) Καθόσον μάλιστα δὲν ποόκειται περὶ συμμάχου· ἀλλ' οὐδὲ περὶ *φίλου*· τί λέγετε σεῖς αὐτοῦ;

Α. Γ. Η.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αὔριον καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἱεροκλέους καὶ λόγος. Ἡ συνάθροισις γενήσεται ἀπὸ τῆς Πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τὴν 2 1)2 μ. μ.

Ἂν πρέπει νὰ ἀκούσωμεν ἐπιβάτην ἐκ Σύρου, λίαν ἀμερόληπτον, ὁ ἐρατεινὸς ἐν Μαδρίτῃ πρέσβυς μας δὲν μπορεῖ νὰ ξαναπατήσῃ ἐν Σύρῳ. Ἡ καταβολή ἐναντίον του εἶνε φοβερά. Εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀναβαίνει ἡ ζημία τῶν ἐκ τῆς Κωπαΐδος διὰ Σκουλούδη ζημιωθέντων. Καὶ ὅταν ἐνθυμοῦνται μὲ τί τρόπον τοὺς τῆς ἔδιδεν, εἶνε διὰ νὰ σκάσουν.—Νά, πόσαις θέλεις, 100; Δὲν μπορῶ, καϋμένε, νὰ πενῆνται· ἀλλὰ μὴ πῆς κανενὸς πῶς σῶδωσα μετοχαῖς.

Ἡ κυβέρνησις ἐζήτησε διὰ τοῦ Νομάρχου νὰ προκαλέσῃ συνδρομὰς ἐν Σύρῳ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐν Τσεσμέ. Ἀλλ' ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ μεγαλοχιῶτες τῆς Σύρου ἠρνήθησαν, διότι . . . ἡ Χίος δὲν ἔπαθε τίποτε. Ἡ κυβέρνησις τηλεγραφικῶς ἐστηλίτευσε τὸν ἐπαρχιωτισμὸν αὐτὸν τὸν ὅλως ἐγωϊστικὸν καὶ εἰρωνικώτατα διέταξε τὸν Νομάρχην νὰ συλλεχθῶσιν συνδρομαὶ ἀπὸ μὴ Χίους.

Σπουδαία λῃστοπραξία ἔλαβε χώραν περὶ τὰ τέλη παρελθόντος 7βρίου εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ζαγορίου Τρεστενίκου τῶν Ἰωαννίνων· δέκα ὀκτὼ λῃσταί, ὧν ἡγεῖτο ὁ λῃσταρχος Ἀποστόλης εἰσβαλόντες εἰς τὸ χωρίον, προσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εὐπορωτέρου τῶν κατοίκων ὃν προσεκάλεσαν ν' ἀνοίξῃ αὐτοῖς τὴν θύραν· ἐκείνου δὲ ἀντιστάντος καὶ πυροβολήσαντος μάλιστα, οἱ λῃσταὶ ἠθέλησαν νὰ ἐμπρήσωσι τὴν οἰκίαν διὰ πετρελαίου. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ἤνοιξεν αὐτοῖς τὴν θύραν, οἱ δὲ λῃσταὶ εἰσελθόντες καὶ πυροβολήσαντες ἐπλήγωσαν καιρίως τὸν οἰκοδεσπότην καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ μεθ' ὃ παραλαβόντες ἐξ αἰχμαλώτους ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἀπῆλθον καὶ ἤδη ζητοῦσι λύτρα δύο χιλ. λιρῶν.

Γαργαλιάνοι. Ἀτμόπλοιον μὲ σημαίαν ἰταλικὴν παραλαβὸν 160,000 λίτρας σταριδοκαρποῦ ἀναχωρεῖ διὰ Τεργέστην.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἡμεῖς τὴν σκέψιν τῆς *Μακεδονίας*, ζητούσης παρὰ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν κκ. Χοΐδᾶ καὶ Σκουζὲ νὰ δημοσιεύσωσι τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα. Ὀφείλουσιν ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων των νὰ μὴ φανῶσιν ὑστεροῦντες τοῦ τρίτου αὐτῶν συνυποψηφίου, καὶ νὰ καταστήσωσι γνωστὸν ἐπὶ τίνι τέλος σκοπῷ τοὺς ἐνοχλοῦσι ζητοῦντες τὰς ψήφους των.

Αὔριον ἐνεργεῖται ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ ἐν τῷ Δήμῳ Διστομίων τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας εἰς τὸ β'. ἀκυρωθὲν ἐκλογικὸν τμῆμα.

Ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ κ. Νομάρχης κατῆλθε σήμερον εἰς Πειραιᾶ πρὸς εὕρεσιν καταλλήλου μέρους ἐφ' οὗ ἀναγερθήσεται μεγάλη ἀποθήκη εὐφλέκτων ὑλῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πόλεως.

Ἕνεκα τῆς τελευταίας βροχῆς μεγάλη ζημία ἐπηνέχθη ἐπὶ τῆς ἁλυκῆς Θερμησίας.

Σήμερον διεξάγεται ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἡ γνωστὴ ὑπόθεσις Σκουζὲ καὶ Δεμερτζῆ ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις δημοσιευθήσεται μετὰ πεντεκαίδεκα περίπου ἡμέρας.

Καὶ αἱ γυναῖκες ἀγρίεψαν. Ἡ ἐν Πλάκᾳ Ἀσπασία Κολλάρου ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας της Μιχαὴλ Μ Διαμαντοπούλου, ξυλεμπόρου, ὅστις ἐζήτει νὰ ἐξώσῃ αὐτὴν τῆς οἰκίας της. Προσέχετε, κύριοι ἰδιοκτηταί!

Τὴν 23 παρελθόντος μηνὸς ἐν Καλάμαις ὁ Δ. Πετρόπουλος ἐρίσας πρὸς τὸν Θ. Σ. Δημητρόπουλον ἕνεκα τῆς εἰσόδου τοῦ ποιμνίου του εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, καὶ πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ τὸν ἐτραυμάτισε λίαν ἐπικινδύνως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν.

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι τὰ ἐν Νιγρίτῃ σχολεῖα λειτουργοῦσι ἤδη τακτικῶς. Ὁ διευθυντὴς αὐτῶν ἂν καὶ ἀργὰ ἀλλ' ἔφθασε τέλος περὶ δύοντα ἥλιον τῆς 23 παρελθόντος μηνός. Πρὸ παντὸς χαίρομεν, διότι ἡ διεύθυνσις τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ Νηπιαγωγείου ἀνετέθη εἰς τὴν πεπειραμένην καὶ φιλόπονον ἀπόφοιτον τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου τῶν θηλέων δεσποινίδα Μαρίαν Δρίτσιου. Δὲν εἶνε αὕτη πρώτη ἡ ἐκ τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου διδασκάλισσα. Ἡ Καβάλλα, ἡ Θάσος, ἡ Ἀλιστράτη, τὸ Μελένικον, ἡ Τζουμαγιὰ καὶ ἄλλαι κωμοπόλεις ἀπὸ πολλοῦ ἔχουσι παραδεδομένην τὴν θήλειαν νεολαίαν αὐτῶν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀποφοίτων τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου, ἐν ᾧ μορφοῦνται λίαν δεξιῶς. Συνιστῶμεν εἰς πάσας τὰς διδασκαλίσσας ταύτας ὡς καὶ εἰς τοὺς διδασκαλιστὰς ὅπως λαμβάνωσι κατάλληλα Γερμανικὰ παιδαγωγικὰ περιοδικά.

Καταντᾷ ἀπίστευτος ἡ κατάστασις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μάλιστα εἴς τινας κωμοπόλεις αὐτῆς οὐχὶ πλέον ἐκ τῶν ἰδιωτῶν Τούρκων, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν διοικητῶν. Ἄκουσον λοιπόν, κ. Δοκέ! Ἐν Σιατίστῃ, ἥτις ὑπάγεται ὑπὸ τὴν προξενικήν σου δικαιοδοσίαν, ὁ μουδίρης ἠνάγκασε πιλοφοροῦντας νὰ φεσοφορήσωσι, προέβη δὲ τέλος εἰς τόσην αὐδάδειαν καὶ ἀπολυταρχίαν, ὥστε ἠνάγκασε χριστιανοὺς νὰ σύρωσιν ἅμαξαν φέρουσαν χαρέμια διὰ δυσβάτου τινὸς μέρους. Καὶ ἔπειτα ἡ «Βακῆτ» κατηγορεῖ τοὺς Ἕλληνας ὡς κακῶς μεταχειριζομένους τοὺς συμπολίτας ὀθωμανούς, ἐν ᾧ ἡμεῖς τόσον κοσμοπολιτικοὶ καὶ ἄκακοι ἤμεθα, ὥστε ἀνεχόμεθα φεσοφόρους ὀθωμανοὺς ἀκροατὰς καὶ ἐν τοῖς ἐδωλίοις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Τετρὰς μακεδονική, ἐπιβᾶσα τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐπὶ τῆς «Μακεδονίας», ἀπῆλθε διὰ Καλαμακίου εἰς Κόρινθον, ἧς τὸ νεκροταφεῖον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐχορήγησε ψυχρὰν κατοικίαν εἰς δύο νεαροὺς Μακεδόνας· ὧν ὁ μὲν εἷς, Ἀντωνιάδης ὀνομαζόμενος, ηὐτοκτόνησε κατὰ τὸ παρελθὸν Πάσχα, ὁ δὲ ἕτερος, Ἀπόστολος Ἀλεξιάδης, ἐργαζόμενος ὡς μηχανικὸς ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ καὶ προσβληθεὶς ἐξ ὑπερτροφίας, ἀπέθανε πρό τινος. Οἱ μεταβάντες ἐκεῖ Μακεδόνες σπείσαντες φιλικὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ κρύου χώματος, ὑφ' ὃ ἐξαφανίζονται οἱ ἀτυχεῖς Μακεδόνες, καὶ ἀφιερώσαντες ἀνθίνους στεφάνους εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην αὐτῶν, ἐπανῆλθον αὐθημερὸν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ἡ Κόρινθος δὲν πρέπει νὰ ἦνε τόσῳ σκληρά, ὥστε νὰ ἕλκῃ πρὸς τὸ νεκροταφεῖον αὐτῆς τοὺς ἀκμαίους γόνους τῆς Μακεδονίας, ὧν αὐτὴ ἔχει σπουδαίαν ἀνάγκην.

Χθὲς, ὥρᾳ 10 π. μ. ἤρξατο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ τερπνοῦ μαθήματος τῆς Βοτανικῆς ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ σφριγῶντος ἀκροατηρίου ὁ εὐρυμαθὴς, εὔστροφος καὶ γλυκὺς καθηγητὴς κ. Ἀφεντούλης. Ἡ πρώτη ἀγόρευσις ἦτο τρόπον τινὰ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ποικίλον καὶ ἀχανὲς τοῦτο μάθημα, οὗτινος τὴν διδασκαλίαν ἀναλαμβάνει ἤδη ὁ κ. Ἀφεντούλης μετ' ἐπανειλημμένας προτάσεις καὶ προτροπὰς τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πρυτανείας. Ἐν ἀρχῇ ὁ σοφὸς καθηγητὴς κατέδειξε τὴν διαφορὰν τῶν ἀνοργάνων καὶ ὀργανικῶν πλασμάτων, μεταβὰς δὲ ἔπειτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φυτῶν ἐξέλιξε διὰ γλώσσης τερπνοτάτης καὶ ποικιλίας παραδειγμάτων τὴν μεγίστην χρησιμότητα, ἣν παρέχει ἐν τῇ λειτουργίᾳ καὶ διατηρήσει τῶν ὀργανικῶν ἐμψύχων ὄντων τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν. Ἐὰν τὰ φυτὰ στερῶνται πλεονεκτήματα, ἅτινα ἔχουσι τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ τὰ φυτὰ ὑπερτεροῦσι τῶν φυτῶν κατ' ἄλλα. Ἐνῷ τῶν ζώων ἡ τοῦ βίου διάρκεια εἶνε πολλάκις μηδαμινὴ, τὰ φυτὰ ζῶσι βίον πολυχρονιώτατον καὶ ἀκμάζουσι πολλάκις καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ γήρᾳ. Ζῇ παρὰ τὸν Γάγγην καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ συκῆ, ὑφ' ἣν ἐκάθισεν ὁ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ναύαρχος Νέαρχος. Ἐν δὲ τῷ Μεξικῷ εὑρέθησαν δένδρα, ὧν ἡ ἡλικία ὑπερβαίνει τὰ ἑξακισχίλια ἔτη ἢ καὶ πλείονα κατ' ἄλλους ἢ καὶ εἶνε προκατακλυσμιαῖα.

Εἶνε δὲ πασίδηλος ἡ ἀναστροφὴ τῶν ζώων πρὸς τὰ φυτὰ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συντηρήσεως τῶν πρώτων ἀπὸ τῶν δευτέρων. Ὁ Ἥφαιστος ἔκλεψε τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ἵνα φέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν τὸ ἔκρυψεν ἐν καλάμῳ. Ἕκαστος δὲ νοεῖ τί σημαίνει ἡ ἀλληγορία αὕτη. Τὸ πτηνὸν ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων πλέκει τὴν φωλεὰν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπὶ κορμῶν δένδρων διεπέρασε τὸν ἀτρύγητον πόντον. Καὶ ποῦ δὲν χρησιμεύουσι τὰ φυτά; Καὶ οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἔχομεν ἀνάγκην τῶν φυτῶν! Τὸν νεκρὸν δὲν κοσμοῦσι στέφανοι ἄνθινοι; Ἐκ δὲ τῶν ἐπαγγελμάτων οὐδὲν τὸ τερπνότερον τῆς γεωργίας. Τῶν φυτῶν τὴν φύσιν ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξερευνήσωσιν ἐν πρώτοις ἐκ τῶν ἀρχαίων οἱ ἰατροὶ ἕνεκα τῆς παρασκευῆς φαρμάκων. Ἐκ τῶν νεωτέρων δὲ ὁ Σουηδὸς ἰατρὸς Λινναῖος, ὁ Ἰουσσιεὺς καὶ ἄλλοι μετ' αὐτούς. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ συγκινήσεως δηλώσας ὁ κ. Ἀφεντούλης ὅτι τὸ μάθημα τῆς Βοτανικῆς ἀγαπήσας ἐκ νεότητος καὶ περιπαθέστατα ἐν αὐτῷ ἐντρυφήσας μέλλει νὰ διδάξῃ αὐτὸ ἤδη τὴν ἡλικίαν ἑξηκοντούτης, θὰ θεωρήσῃ δὲ ἑαυτὸν εὐτυχῆ ἐὰν δυνηθῇ νὰ συγχορεύσῃ μετὰ τῶν νεαρῶν ἀκροατῶν αὐτοῦ, ὡς ὁ Σωκράτης γέρων ἐμάνθανε τὸν χορόν. Τὸ τέλος τῆς γλυκυτάτης ταύτης εἰς τὴν Βοτανικὴν εἰσαγωγῆς ἐκάλυψαν ζωηρότατα χειροκροτήματα· καὶ δικαίως· διότι ἡ χάρις, ἡ ζωηρότης, ἡ προθυμία καὶ ἡ ἐμβρίθεια, μεθ' ὧν ὁ κ. Ἀφεντούλης διεξάγει τὰς πα-

ραδόσεις αὐτοῦ, εἶνε ἀνώτεραι πάσης περιγραφῆς καὶ προσδοκίας.

Ἀνέκαθεν ὑπεστηρίξαμεν ὅτι ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἀναπτυχθῇ καὶ προαχθῇ εἴ τε τῇ ἐσωτερικῇ της καὶ τῇ ἐξωτερικῇ εὐημερίᾳ, ἔδει οἱ νεαροὶ υἱοί της νὰ ἐπιδοθῶσι μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν πρακτικῶν ἐπισημῶν αἵτινες τὴν βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν ἀφορῶσαι, χρησιμεύουσι πρὸς πολλαπλασιασμὸν οὐ μόνον τῶν ὑλικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἠθικῶν κεφαλαίων, ἐν τόπῳ ὅταν μάλιστα οὗτος εὑρίσκεται ἐν νηπιώδει ἔτι ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην καταστάσει, καὶ τοι ἀρθονίαν ζωτικῶν χυμῶν ἐνέχοντι. Συνεπῶς μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος μεγίστου ἀκολουθοῦμεν τὰ βήματα ἅτινα εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας ἡ νεολαία μας ποιεῖ, καὶ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσομεν τὴν χαρὰν ἣν μᾶς ἐμποιοῦσιν αἱ ἐκ Παρισίων, Ἀγγλίας καὶ ἄλλων μερῶν ὅπου διάφοροι Ἕλληνες σπουδάζουσι τὴν βιομηχανίαν καὶ γεωπονίαν εἰδήσεις περὶ τῆς εὐοδώσεώς των εἰς ταύτας. Οὕτω μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ἀρκετὰ μεμορφωμένοι νέοι καλῶς κατηρτισμένοι ἐν ταῖς ἐνταῦθα σπουδαῖς των ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, μετ' εὐδοκίμους εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, πλείστων ὄντων τῶν διαγωνιζομένων, ἐγένοντο δεκτοὶ ἐσχάτως ὡς μαθηταὶ τῆς ἐν Παρισίοις διακεκριμένης Σχολῆς τῶν Γεφυριδοποιῶν (Ecole des Ponts et Chausses) — Μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων ἀναφέρομεν τοὺς καλοὺς νέους κ. κ. Περικλῆν Δαμιανὸν τῆς γνωστῆς ἀγαπητῆς οἰκογενείας, τοῦ σεβαστοῦ τῆς ἀνατομίας καθηγητοῦ. Ἰγγλέσην καὶ Γεωργιάδην. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλουσιν ἐξακολουθήσει πρὸς τὸ συμφέρον καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς πατρίδος, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας τὴν σπουδὴν τῆς μηχανικῆς, κλάδου χρησιμωτάτου τῇ Ἑλλάδι καὶ λίαν χωλαίνοντος—τοὺς ἀναμένομεν τελείους.

Ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Λυκαβητοῦ, ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς Τραπέζης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀντελήφθημεν φρικτοῦ θεάματος. Εἴδομεν ἀτυχῆ γέροντα, ὁ ὑποῖος κατακείμενος χαμαί, ὤ ! ἂν μπορεῖτε μὴ φρίξετε ! ἐκαθάριζε μεγάλην τῆς κοιλίας του πληγὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας σεσηπυίας δυσώδεις ὡς ἀπὸ χαίνοντος τάφου **σκώληκες** ἐξήρχοντο. Καὶ ἦτο τὸ θέαμα ἀπαίσιον, φρικτόν, διαρκέσαν μέχρι τῆς ἐλεύσεως ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, ὅστις παραλαβὼν τὸν ἀτυχῆ γέροντα τὸν μετέφερεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἐν τῇ θέσει Ἐλίτσα τοῦ χωρίου Ἄνω Φαναρίου τῆς Ἀργολίδος, τὴν 3 τρέχοντος ὁ Α. Μπάκας ἐφόνευσε δι' ὅπλου τὸν Κ. Τζάθαν· οἱ λόγοι εἰσὶν εἰσέτι ἄγνωστοι.

Ἐπιβάται τῆς *Χίου* ἀπὸ Σύρου εἰς Ἄνδρον παραπονοῦνται πικρῶς διότι τοὺς ἔβγαλε εἰς τὸν Χαλκολιμένα, καὶ ὄχι ὅπου συνήθως προσορμίζεται ἕνεκα κακοκαιρίας ὅπου ἐπὶ 36 ὥρας ἔμεναν ἐκτεθειμένοι εἰς βροχὴν, κλπ. Ἀλλ' ἂν τοὺς ἔπνιγε διὰ νὰ τοὺς πάγῃ εἰς τὸν λιμένα, τότε ποῦ θὰ ἔκαμνον τὰ παράπονά των ;

— Ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὁ ἐν Σέρραις ἕλλην πρόξενος κ. Ναπολέων Μπέτσος.

— Ἄλλος Μακεδὼν φιλόπατρις καὶ εὐφυέστατος, ὁ χαριέστατος κ. Γεώργιος Σωτηριάδης, γνωστὸς ἐνταῦθα καὶ ἐν Σέρραις, ἀποπερατόνει κατ' αὐτὰς τὰς Ἀκαδημαϊκὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Ἐλβετίᾳ καὶ ἐπανακάμπτει εἰς τὴν φίλην πατρίδα μετὰ πενταετῆ ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἐνησχολήθη ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἐλβετίᾳ, περὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας καὶ παιδαγωγικῆς. Ἔχομεν ἐλπίδα ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἰσχυρὸς μαχητὴς θὰ προτιμήσῃ νὰ ἐργασθῇ ἐν τῇ φίλῃ Μακεδονίᾳ.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΒΩΛΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥΑ ΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῶλος, 5 *Ὀβρίου.*

Ἐπὶ τριήμερον ἤδη διατελοῦμεν ἐν πραγματικῷ ἀποκλεισμῷ. Βροχὴ συνεχὴς, καθ' ὅλον τὸ Πήλιον, κατέκλυσε τὴν πόλιν τοῦ Βώλου ἱκανῶς ἐκ ταύτης παθοῦσαν. Ἡ συγκοινωνία ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ταύτης πρὸς τοὺς ἔξω, ἐφ' ἡμέρας ὅλας τέλεον διεκόπη.

Οἰκίαι καὶ καταστήματα ἐπλημμύρησαν ὑδάτων. Αἱ ἐργασίαι ἔπανσαν. Ἡ τοῦ μεγάλου στρατῶνος πλατεῖα, καὶ ἡ τοῦ τελωνείου μετεβλήθησαν εἰς ἀληθῆ λίμνην, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἠδύνατο κάλλιστα νὰ πλεύσῃ λέμβος. Ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης ὁδοῦ γέφυρα, ἀδιάβατος· ὅπως διέλθῃ τις ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῆς ὁδοῦ μέρος ἢ κυριολεκτικώτερον ὅπως διαπορθμευθῇ τις ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ἀπότισιν ἀμοιβῆς ἐκ λεπτῶν πεντεκαίδεκα, ἤτοι εἰς ἀχθοφορικὸν δικαίωμα τῆς δι' ἀθιγγανικοῦ ὤμου διαβάσεως τῶν σχηματισθέντων ποταμῶν. Καὶ οὕτω ὁ ἀτυχὴς ἄνθρωπος ἐπὶ στιγμὴν, καὶ ἄκων, μετεβάλλετο εἰς ἄχθος. Ἀγέλη δὲ βοῶν παρασυρθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἀπωλέσθη. Ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἀκριβῶς εἰπεῖν, τὸ κρέας ἐχάθη καθ' ὅλην τὴν δευτέραν, τῶν κρεοπωλῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐξέλθωσι τῶν κρεωπωλείων. Ἡ ἐν γένει δ' ὄψις τῆς πόλεως ἦν ἀληθῶς ἄπελπις, ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μέχρι τοῦ μεγαλειτέρου, καταγινομένου εἰς τὴν ἀποβολὴν τῶν ὑδάτων, ἰδίως ἐκ τῶν ὑπογείων, καὶ τῶν ἰσογείων ἐμπορικῶν καταστημάτων. Αἱ ὁδοὶ καὶ σήμερον ἔτι εἶνε ἀδιάβατοι. Ἄγνωστον δ' ἂν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Λαρίσσης ἐμείνεν ἀβλαβής. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τοιαύτην θεομηνίαν ἀληθῶς, δὲν θέλομεν λάβει τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδωμεν αὖθις, διότι τότε δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ τῶν μέτρων τῆς ἰδίας ἡμῶν σωτηρίας.

Ἐν τούτοις τὸ ὅμμα ἡμῶν ἐκτείνοντες εἰς τὴν ἐν γένει τῆς πόλεως κατάστασιν, καὶ ποικίλως αὐτὴν ἐξετάζοντες, ἥκιστα εὑρίσκομεν ἀνταποκρινομένην τὴν πρώτην βεβαίως ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν πόλιν, εἰς τὰς προόδους, ἰδίᾳ δ' εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ ζῶμεν. Βεβαίως οὔτε δίκαιον οὔτε λογικὸν εἶνε ν' ἀξιώσῃ τις, οὕτω βραχέως, τὴν ἀναμόρφωσιν μιᾶς πόλεως, ἐν ᾗ μέχρι τῆς χθὲς ἔτι ἐδέσποζον οἱ τοῦρκοι.

Ἀλλ' οὔτε ἀδύνατος οὔτε χαλεπὴ ἐξ ἄλλου εἶναι, ἡ τῶν κακῶς κειμένων, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων βελτίωσις, ἰδίᾳ δ' ἡ ἐκ τῶν τουρκικῶν παραδόσεων εἰς τὴν σημερινὴν ὁδὸν τῆς προόδου μετάβασις.

Ἂς ἐλπίσωμεν ἐν τούτοις, ὅτι μετὰ τὴν νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων τοῦ δήμου, καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν βαρέων δημοτικῶν καὶ λιμενικῶν φόρων, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Βώλου θέλει ἐργασθῆ δεόντως ὅπως καταστήσῃ τὸν δῆμον ὃν ἀντιπροσωπεύει ἀντάξιον τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ κάλλους, καὶ ὑπόδειγμα προόδου, ταῖς λοιπαῖς τῆς ὅλης ἐπαρχίας δημοτικαῖς ἀρχαῖς.

Αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαί, καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τῆς ἀγορᾶς, ἐν ὑποτρεμούσῃ καταστάσει, ὡς ἐκ τοῦ ἀτυχήματος ἑνὸς ἐμπορικοῦ καὶ ἑτέρου τραπεζιτικοῦ καταστήματος ἰδιωτικοῦ, πρὸς ἃ ἠνείχοντο δι' ἱκανὰ ποσὰ καὶ ἐγχώρια καταστήματα· δι' αὐτὴν οὐ σμικρὸν συντελεῖ καὶ τὸ ὑπὸ τῆς τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας ληφθὲν μέτρον τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων καὶ τῶν ἀνοικτῶν καὶ τρεχουμένων λογαριασμῶν.

Πολὺ ἀμφιβάλλω ἂν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς, ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα σιδηροδρόμου, θὰ δυνηθῇ νὴ τελέσῃ τὰ τόσον προώρως προκηρυχθέντα ἐγκαίνια, μάλιστα μετὰ τὰς χθεσινὰς βροχὰς καὶ τὰς πλημμύρας.

Ἐν τούτοις καὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων τούτων, καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων σχετικῶς πρὸς τὸν τόπον, ἐπιφυλάσσομαι νὰ γράψω ἐκ καιρῷ εἰς τὸ ἀρκούντως κυκλοφοροῦν ἐνταῦθα ἀγαπητὸν «Μὴ Χάνεσαι».

Ἀραβῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Καχλαμάνου.

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 586)

Καὶ ἀναίσθητοι εἰς τὰς καλλονὰς τῆς ἑορτῆς, κωφοὶ εἰς τὰς φωνὰς τῶν ἀοιδῶν, εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐργάνων τῆς ὀρχήστρας, ἔμενον ἐκεῖ ὑπὸ τὸ βάρος πνιγηρᾶς ἀτμοσφαίρας, ρίπτοντες ἐπὶ τῆς τραπέζης χρήματα.

Μηχανικῶς ὁ δοὺξ εἶχε φθάσει εἰς τὰ δωμάτια τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ἐπεριπάτει ἀσκόπως. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν λοιπὸν ἡ εἱμαρμένη τὸν ὡδήγει μετὰ τόσας ὡρίας ἀποφάσεις εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς τῆς τραπέζης ; Ὁ *μπανκαδίρος* ἔλεγε : Κύριοι ὁρίστε. Ὁ Γάστων ἐξάγων χιλιόφραγκον γραμμάτιον ἐκ τῆς νομισματοθήκης του, τὸ ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἐκέρδισε. Ἀφῆκε νὰ τοῦ διαφύγῃ ἕνα Μπᾶ ! πλῆρες ἐκπλήξεως. Εἶχεν ἀπομάθει τὴν ἐπιτυχίαν. Ἦτο περίεργος νὰ ἴδῃ ἂν ἡ τύχη του θὰ ἐπέμενεν. Ἐκάθησε.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ Μουλινὲ εἰσήρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ἦτο δὲ ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν εἰσήρχετο. Ἀπηχθάνετο, κατ' ἀρχὴν, τὰ παιγνίδια τὰ λεγόμενα τυχηρά. Ἤθελε νὰ διορθώσῃ τὴν τύχην διὰ τῆς τέχνης. Ἔπαιζεν εὐχαρίστως ζατρίκιον. Δὲν ἤξευρεν ὅμως βίστ. Ἐν τούτοις ἐπλησίασε καὶ βλέπων ὅτι ὁ Γάστων ἄφινε τὰ ἑκατὸν λουδοβίκειά του ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀπέθηκε σοβαρῶς δέκα φράγκα πλησίον τῶν χρημάτων τοῦ δουκός. Προφανῶς ὁ Μουλινὲ ἤθελε νὰ ἐπιβλέπῃ τὸν Βλιγνύ. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ μὴ φανῇ ἀδιάκριτος, ἠγόραζε τὸ δικαίωμα αὐτὸ παίζων. Ὁ Μουλινὲ ἦτο ἄνθρωπος τῶν ἐπωφελῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ *παρτίδα* ἐξηκολούθει, ἀλλ' ἡ τύχη εἶχε μεταβληθῆ. Φαίνεται ὅτι τὰ δέκα φράγκα τοῦ ἐναρέτου βιομηχάνου εἶχον διαλύσει τὴν γοητείαν. Ὁ Βλιγνὺ ὠχρία καταληφθεὶς καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πάθους του, ἔπαιζε μανιωδῶς καὶ τὰ τελευταῖά του τραπεζογραμμάτια. Ὁ Μουλινὲ, περιφρονῶν τὰ κέρδη, ἐξηκολουθει νὰ παίζῃ μὲ τὰ δέκα φράγκα του.

Ὅταν, κατὰ τὰ ἑξημερώματα, ἡ *παρτίδα* ἐτελείωσε δι' ἔλλειψιν παικτῶν, ὁ δοὺξ ἔχανε τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκων. Πρὸ πολλῶν ἤδη ὡρῶν ὁ Μουλινὲ, βεβαιωθεὶς περὶ τῆς τύχης τοῦ μνηστῆρος τῆς δεσποινίδος Μπωλιὲ, ἐκοιμᾶτο ἡσύχως εἰς τὸ ὡραῖον μέγαρόν του, τὸ εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ βουλεβάρτου Μαλέρβ.

Ὁ Γάστων μὲ κεφαλὴν κενὴν, ἐκνευρισμένος καὶ καίων, τὴν ὥραν καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ Μπωλιὲ, ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ παραθύρου του, παρετήρει τοὺς σαρωτὰς οἵτινες ἤρχιζον τὴν πρωϊνήν των ἐργασίαν. Ἡ πρωϊνὴ δροσιὰ τὸν ἀνεζωογόνησε. Ὁ καθαρὸς οὐρανὸς ἦτο ἐλαφρῶς ροδοφαβής. Ὁ νέος εἶπε καθ' ἑαυτόν : Ἔκαμα μία ἀνοησία ἀπόψε, ἀλλὰ τὴν νύκτα θὰ φύγω. Σ τὸ διάβολο ὁ βακκαρᾶς. Ἐνεδύθη, κατέβη, ἐπῆρε μία ἅμαξα καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης. Τὸ ἑσπέρας δὲν ἀνεχώρησε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

Ἐνῷ δὲ ἐγίνοντο ὅλα ταῦτα, ἡ Κλαίρη ἀκλόνητος ἐν τῇ ἐμπιστοσύνῃ της καὶ ἀδιάσειστος ἐν τῷ ἔρωτί της, ἐπερίμενε τὴν ἐπάνοδον τοῦ μνηστῆρός της.

V

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Μπασελῖνος εἶχε φέρει εἰς τὸ φρούριον τοῦ Μπωλιὲ δύο εἰδήσεις, ἐξ ἴσου λυπηράς, τὴν τῆς ἀπωλείας τῆς δίκης καὶ τὴν τῆς διαμονῆς τοῦ Γάστωνος ἐν Παρισίοις, ἡ μαρκησία ζαλισμένη ἀκόμη ἀπὸ τόσῳ φοβερὸν κτύπημα, ἐκάθητο ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου της ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ, ἥτις ἔβλεπε πρὸς τὸ ἄνδηρον. Ἦτο παραδεδομένη εἰς τὰς σκέψεις της καὶ αἱ θλιβεραὶ ἐντυπώσεις της ἐζωγραφίζοντο ἐπὶ τοῦ προσώπου της. Ὁ μαρκήσιος εἰσερχόμενος ἀποτόμως διετάραξε τὴν σειρὰν τῶν λυπηρῶν σκέψεων τῆς μητρός του, ἥτις ἀνεσκίρτησεν εἰς τὴν θέαν τοῦ υἱοῦ της καὶ τὸν παρετήρει μὲ ἀνησυχίαν, ὡς νὰ ἐφοβεῖτο μήπως συνέβη καὶ τίποτε ἄλλο δυσάρεστον. Ἀλλὰ βλέπουσα ὅτι ἦτο ἥσυχος καὶ ἐμειδία, ἐστέναξε.

— Τί εἶναι ; εἶπεν.

— Ἔρχονται οἱ ἐξάδελφοί μας, μητέρα, ἀπεκρίθη ὁ νέος. Ἡ ἅμαξά τους ἐμβῆκεν εἰς τὸν κῆπον καὶ περνάει τὴν μεγάλην δενδροστοιχίαν.

Καὶ πραγματικῶς· ἠκούετο ἐν τῷ ἡσύχῳ ἀέρι τῆς ἑσπέρας ὁ θόρυβος τῶν τροχῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτριζον ἐπὶ τῆς ἄμμου. Ἡ *γουγουλιάρα* μαρκησία ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν μὲ μιὰ μικρὰ *ἐσάρπα*, ἐκουκουλώθη μὲ τὸ σάλι της, καὶ διεργομένη τὸν εὐρὺν πρόδρομον, στρωμένον μὲ πλάκας καὶ στολιζόμενον μὲ τὰ ὑψηλὰ ἐκ γλυπτοῦ ἀνακαρδίου φατνώματα, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν κλίμακα. Ἡ ἅμαξα διαγράφουσα καμπύλην εἶχε σταματήσει. Γελαστὴ κεφαλή, φέρουσα καπέλλο γαρνιρισμένο μὲ λοφοφόρον, ἐφάνη ἀποτόμως εἰς τὴν θυρίδα. Χεὶρ, φοροῦσα χειρόκτι τῆς Σουηδίας, ἐκινεῖτο ταχέως, ἐνῷ δρο-

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐπειδὴ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἔσχε τὴν ἀβροφροσύνην νὰ μὴ ἀναφέρῃ εἰς τὸ περὶ βιβλιοκαπηλείας ἐν τῷ ἐνταῦθα γυμνασίῳ χρονικὸν τὸ ὄνομα τοῦ βιβλιοκαπήλου καθηγητοῦ Ι. Μεσολαρᾶ (ἐπειδὴ τούτος ὁλάκερος ὁ κύριος εἶνε) οὗτος ἐθεώρησε πρέπον ἀντὶ νὰ λουφάξῃ, νὰ ὁμιλήσῃ ἐξ ἕδρας κατὰ «Μὴ Χάνεσαι» ἐν τῇ παραδόσει του, ὡς πληροφορούμεθα. Ὁ δὲ σύλλογος τῶν καθηγητῶν σκέπτεται ἂν πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν βάσανον τῶν δικαιολογητικῶν καὶ γραμματικῶν σκέψεων. Φαντασθῆτε σύσκεψιν *δασκάλων* καὶ μάλιστα — ἔχει γοῦστο — εὑρισκομένοις ἐν διαφωνίᾳ περὶ τοῦ ἂν τὸ «γὰρ» προτάσσεται ἢ ἐπιτάσσεται τοῦ ῥήματος! Εἰς τὸν μὲν λέγομεν ὅτι πολὺ ἀγροίκως ἐφέρθη ἐπιτεθεὶς πεζότατα, ποταπῶς, διδασκαλικώτατα κατὰ φύλλου πολὺ ὑπερόχου ἠθικῆς καὶ ὑπολήψεως τῆς ἰδικῆς του· καὶ ὅτι πολλὴν τιμὴν μᾶς κάμει ἂν «δὲν τὸ εἰσάγῃ εἰς τὸ σπῆτι του» καὶ πρὸς τοῦτο μάλιστα τὸν παρακαλοῦμεν.

Οἱ βιβλιοκάπηλοι μὲ τοὺς βιβλιοκαπήλους καὶ κάθε κλέφτης μὲ τὸ λημέρι του.

Τὸν δὲ σύλλογον τῶν κκ. καθηγητῶν θερμῶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ· ἐπειδὴ πρῶτον μὲν δύναται νὰ μᾶς φωτίσῃ ἂν εὑρισκώμεθα εἰς πλάνην τινα· ἀλλὰ κυρίως θὰ εὐχαριστηθῶμεν ὀσφραινόμενοι τὴν ἐκ τοῦ σκαλίσματος τοῦ βορβόρου μερικῶν ἀτόπων του γαργαλισσικὴν δυσωδίαν.

Προθύμως θέλομεν ἀκούσει παντὸς ἀνεξαρτήτου διδασκαλικῶν *χατηριῶν* μαθητοῦ ὅ,τι δίκαιον παράπονον καὶ πᾶσαν θετικὴν πληροφορίαν. Δι' ὃ καὶ προσκαλοῦμεν πάντα τοιοῦτον νὰ μᾶς ἐνταμώσῃ ἐμπιστευτικῶς.

Τορὸς

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ὁπλοστάσιον ἀεροστάτων ἐν Τουλῶνι. Ἀπὸ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου τὰ ἀερόστατα ἀποτελοῦσι μέρος τῆς πανοπλίας τοῦ Ἄρεως, ὡς τὰ ὀπισθογεμῆ καὶ τὰ ραβδωτὰ τηλεβόλα. Κατὰ συνέπειαν ἐν τοῖς ὁπλοστασίοις τὸς Εὐρώπης πρὸ πολλοῦ ἤνοιξε τμῆμα κατασκευῆς πολεμικῶν ἀεροστάτων. Τὸ τελειότερον μέχρι τοῦδε εἶνε τὸ ἐν Τουλῶνι εἰδικὸν ὁπλοστάσιον τοιούτων, ὅπερ κατασκευάζει μεγάλας ποσότητας, δι' ἕκαστον σῶμα τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Διαιροῦνται δὲ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς δύο τάξεις, εἰς ἀερόστατα ὀνομαζόμενα κατασκοπειτικά, μεταφέροντα ἄνδρας καὶ ἐργαλεῖα, καὶ τὰ συνήθη *σημαντικὰ* ἀερόστατα, τὰ ὁποῖα ὑψοῦνται εἰς τὸν ἀέρα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναγνωρίσεως.

Δι' ἡμᾶς σύστασις ἰδίου τοιούτου ὁπλοστασίου εἶνε περιττή, καθ' ὅσον παρ' ἡμῖν καὶ πολιτευόμενοι καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν μας εἶνε *φουσκωμένα* μπαλόνια, τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ ἀναβῶσιν ὅσον θέλετε ψηλά.

Νεκρανάστασις. Δηλαδὴ ἡμινεκρανάστασις, καὶ ἀκριβέστερον ἀναζωογόνησις πνιγμένων καὶ ἀσφυκτικῶν. Ἡ ἐπιστήμη, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ ἀναστήσῃ νεκροὺς ὀδωδότας, καταγίνεται νὰ ἀναστήσῃ φαινομένους νεκρούς. Πολλάκις ἀνασύρονται ἐκ τῆς θαλάσσης πνιγμένοι· ποῖα εἶνε τὰ δραστηριώτερα μέσα δι' ὧν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ζωήν; Πολλάκις καταβιβάζονται ἐκ τῆς ἀγχόνης ὅπου ἀπεπειράθησαν νὰ αὐτοκτονήσουν ἀναίσθητοι καὶ ἀναίσθητοι· πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν ζωήν; Ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ δὲν καταγίνεται μόνον ἡ ἰατρικὴ ἵνα ἐφεύρῃ τὰ καταλληλότερα μέσα, ἀλλὰ γίνεται καὶ σύλλογος, οἵτινες θέτουν ἀγωνοθετήματα, δι' ὧν βραβεύονται οἱ ἐπινοοῦντες τὰ δραστικώτερα πρὸς τοῦτο μέσα.

Τὴν καλλιτέραν ὅμως σωστικὴν μέθοδον, ἑπομένως καὶ τὸ χονδρότερον βραβεῖον, ἐπενόησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς *Ζωοσωστικῆς Ἑταιρίας* τοῦ Λονδίνου ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς Δόκτωρ Χοουώρδ. Πειράματα τῆς μεθόδου του ἤτις ἄλλη εἶνε διὰ τοὺς πνιγμένους καὶ ἄλλη διὰ τοὺς δι' ἀγχόνης ἀσφυκτικοὺς ἔκαμαν ἐνώπιον κύκλου ἐπιστημόνων, ἐστέφθησαν δὲ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ὅταν πρόκειται περὶ πνιγμένου, πρὶν ἢ γίνῃ ἀπόπειρα ἀποκαταστάσεως τῆς ἀναπνοῆς, πρέπει νὰ κενωθῇ ἐκ τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ στομάχου ὅλον τὸ ἀπορροφηθὲν νερό. Τὸ τοιοῦτο δὲ πρέπει νὰ γίνῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Γίνεται δὲ ὡς ἑξῆς. Σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ πνιγμένου εἷς κύλινδρος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐξαπλοῦται ὁ ἀτυχής, τὴν κοιλίαν πρὸς τὰ κάτω, οὕτω πῶς, ὥστε ὁ στόμαχος ἐπὶ τοῦ δέματος αὐτοῦ νὰ ἀποτελῇ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς ἐπιφανείας, ἡ δὲ κεφαλὴ νὰ εὑρίσκηται εἰς πολὺ κατώτερον σημεῖον. Ὁ ἰατρὸς λοιπὸν ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος ἐνῷ εἶνε ξαπλωμένος ὁ κινδυνεύων, πιέζει τὰ νῶτα, καὶ τὸ νερὸν ἐξέρχεται ὅλον.

Προκειμένου δὲ περὶ ἀσφυκτικῶν, ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν λειτουργίαν των τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα· πρὸς τοῦτο τίθεται ὁ παθὼν ἐπὶ τῶν νώτων, ἀλλ' οὕτω πάλιν, ὥστε ὁ στόμαχος νὰ εἶνε ὑψηλότερος ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, ἡ δὲ κεφαλὴ νὰ εὑρίσκηται πάλιν εἰς κατώτερον σημεῖον. Οἱ βραχίονες διασταυροῦνται ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς, τὸ στόμα ἀνοίγεται καὶ ἡ γλῶσσα ἐκβάλλεται ἔξω. Οὕτω πως κατορθοῦται ἡ μεγαλειτέρα τοῦ θώρακος διαστολή. Μετὰ τοῦτο ἀρχίζει ὁ παρὰ τῷ κινδυνεύοντι γονυπετὴς ἰατρὸς τὰς τεχνικὰς τριβὰς καὶ προστριβάς του. Ἐπὶ τέλους ὁ ἰατρὸς στηριζόμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν, ἃς τίθησιν ἐπὶ τῆς στομαχικῆς χώρας, κλίνει ἐπ' αὐτοῦ μὲ ὅλον τὸ βάρος τοῦ σώματός του, οὕτω ὥστε τὸ στόμα τοῦ ἰατροῦ νὰ ἅπτεται σχεδὸν τοῦ προσώπου τοῦ ἀσθενοῦς. Αὐθωρεὶ δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς λαμβάνει ὁ ἰατρὸς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν. Καὶ διὰ τῆς αἰφνιδίας ταύτης ἀναστολῆς τῆς πιέσεως αἱ ἐλαστικαὶ πλευραὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν, ὁ ἀὴρ διὰ τῆς κινήσεως αὐτῆς ἐκρέει διὰ τοῦ στήθους, κατορθοῦται οὕτω πως ἡ τεχνικὴ ἀναπνοή, διὰ δὲ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐπανέρχεται ἐπὶ τέλους ἡ φυσικὴ ἀναπνοή.

Τὰ πειράματα τοῦ Χοουὼρδ ἔτυχον πρακτικῆς ἐπιτυχίας, τὸ δὲ σύστημα Χοουὼρδ ἐφαρμόζεται γενικῶς παρ' ὅλων τῶν ἀγγλαμερικανικῶν ἑταιριῶν.

Ἐδῶ ποῖον σύστημα ἀρά γε ἔχομεν; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν ἔχομεν κανέν, χθὲς ὅμως ἀκόμη ἀνεγίνωσκον τηλεγράφημα ἐν τῇ *Παλιγγενεσίᾳ* ἀναγγέλλον ὅτι ἐξελέγη δήμαρχος δεῖνα, *συστήματος Τερτίπη*.

Τιγροκυνῆγι. Εἶνε ἀπὸ τὰ ἐπικινδυνωδέστερα καὶ ὑπερανθρωπότερα κυνήγια· καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται εἰς βοήθειαν τοῦ κυνηγοῦ ἐν Ἰνδίαις, ὅπου λαμβάνει χώραν ἡ θήρα αὕτη οὐχὶ θεότης ἢ ἅγιος, ἀλλὰ μεγαλοπρεπέστατος καὶ δυνατὸς ἐλέφας, ὅστις ὀνομάζεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει *θωρηκτὸς ἐλέφας*. Λέγεται δὲ θωρηκτός, διότι κατασκευάζηται ὡς εἰς τὰ πλοῖα τὰ λεγόμενα πυργωτά, σιδηροῦς πόργος εἰς ὃν εἰσέρχονται προφυλαγμένοι ἀρκετὰ καλὰ οἱ κύριοι Ἰνδοκυνηγοί. Οὕτω πως ὅταν ἡ τίγρις ἀφεθῇ ἀγρία ἐναντίον τοῦ κυνηγοῦ, δὲν δύναται νὰ ὁρμήσῃ κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὸν ἐλέφαντα πηγνύει τοὺς ὄνυχάς της, ἐπειδὴ ἡ σιδηρᾶ σκοπιὰ οὐδεμίαν λαβὴν τῇ παρέχει. Τότε δὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς ὁ κυνηγὸς πυροβολεῖ καὶ τὴν φονεύει. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ πληγαὶ τοῦ ἐλέφαντος δὲν εἶνε ἐπικίνδυνοι· ἐπικινδύνους ὅμως ἢ μὴ, ὁ κακομοίρης ὁ ἐλέφας τὰς δέχεται διότι ἡ δύναμις τῆς προβοσκίδος του δὲν τῷ χρησιμεύει ἀπέναντι τῆς ὁρμῆς τοῦ αἱμοδιψοῦς θηρίου. Κάμνον λοιπὸν τὴν ἀνάγκην φρόνησιν τὸ νοημονέστερον ὅλων τῶν ζώων ἅμα προσβληθῇ ὑπὸ τῆς τίγρεως δὲν κυττάζει πῶς νὰ ἀμυνθῇ, ἀλλὰ ἐμπιστεύεται τὴν σωτηρίαν του εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ κυνηγοὺς, περιοριζόμενον μόνον νὰ ἐκπέμπῃ ἰσχυροὺς μυκηθμοὺς, οὓς συνοδεύουν καὶ οἱ λοιποὶ ἐλέφαντες, ἐξ ὧν ἀντηχοῦν τότε ἀγρίως ὅλα τὰ πέριξ, ἐνῷ ἡ τίγρις φονευομένη κολυμβᾷ εἰς τὸ προσφιλὲς αὐτῇ αἷμα, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν της.

Τὸ ἠλεκτρικὸν θέατρον ἐν τῇ *Διεθνεῖ Ἠλεκτρικῇ Ἐκθέσει* ἐξακολουθεῖ ἠλεκτρίζον κόσμον καὶ κόσμον. Ποίας μαγείας κατεργάζεται ἐκεῖ μέσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐπὶ τῶν ἁβρῶν σαρκῶν τῶν βιενναίων χορευτριῶν ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθήρ. Τὸ φῶς ἐκεῖ μέσα σχεδὸν ἀλλάσσει φύσιν καὶ χαρακτῆρα. Τὸ διαχειρίζονται ὅπως θέλουν. Ὅλα τὰ ἐπ' αὐτοῦ πειράματα ἐπιτυγχάνουν. Πᾶσα δύναμις τοῦ φωτὸς, ἐκεῖ συγχρόνως ἐπιτυγχάνεται κατὰ βούλησιν· πειράματα ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ φωτός· πειράματα ἐπίσης ἐντάσεως αὐτοῦ. Δὲν εἶνε πλέον τὸ μονότονον φῶς τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης, τῆς στεαρίνης ἢ τοῦ ἀεριόφωτος· ἀλλ' ἀνθοδέσμη φωτεινῶν ποικιλιῶν ἐξ ὅλων τῶν ἀνθέων καὶ ὅλων τῶν χρωμάτων.

Ἡ ἐξ ἐρυθροῦ πυρὸς θάλασσα τοῦ ἡλίου μεταβάλλεται ταχύτατα καὶ ἀσφαλέστατα εἰς τὸ ὠχρὸν καὶ ἀσθενέστατον φῶς, καὶ ἡ σκηνὴ ἐνῷ πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἐκολύμβα ὅλη καὶ ἠκτινοβόλει ἀπὸ κύματα πυρίνου φωτὸς, αἴφνης περιβάλλεται τὴν γλυκυτέραν, μαλακωτέραν, γλυκοχαράζουσαν φωταύγειαν, καὶ νομίζεις ὅτι εὑρίσκεσαι εἰς κανένα πρωϊνὸν λειμῶνα ἀρτίως προσδεξάμενον τὰς πρώτας πρώτας τῆς ἀνατολῆς ἀκτῖνας.

Φαντάσθητε τώρα τὴν ἐπίδρασιν τούτου τοῦ ποικιλοσχήμου καὶ ποικιλοχρώμου καὶ εὐμεταβόλου φωτὸς ἐπὶ τῶν τετραπράκτων καὶ πενταπράκτων μπαλέτων τοῦ Βιενναίου μελοδράματος, ὅπου ἐκχύνονται ἐν θαυμαστῇ μεγαλοπρεπείᾳ οἱ θησαυροὶ τῶν τροπικῶν καὶ οἱ θησαυροὶ τῶν ὑπογείων στρωμάτων καὶ κυλινδοῦντες ἐν σατανικαῖς ὀρχήσεσι καὶ μιμικὰς χορογραφίας θεοὶ καὶ ἄνθρωποι, νύμφαι καὶ τέρατα, βασιλεῖς καὶ ναοὺς, φῶτα καὶ ἄνθη, μουσικὴ καὶ σάρξ.

Ἐν τῷ μέλλοντι θέατρον φωτιζόμενον ὑπὸ ἀεριόφωτος θὰ εἶνε ἀναχρονισμός. Μόνον ἠλεκτρισμὸς θὰ ἐπιτρέπεται νὰ θωπεύῃ τὰς γυμνὰς σάρκας τῶν χορευτριῶν καὶ τὰς φαιδρὰς ὄψεις τῶν θεατῶν.

σερὰ καὶ εὔηχος φωνὴ ἔλεγε: Καλημέρα, καλημέρα σας, ὅλοι σας.

Ὁ νέος μαρκήσιος εὑρίσκετο ἤδη πλησίον τῆς ἀμάξης. Κῦμα ἐκ μετάξης ἐξηλθεν αὐτῆς μὲ ζωηρότητα ἀρῖνον νὰ φαίνεται ἐπὶ τοῦ ὑποποδίου μικρὸ στιβαλάκι ἀπὸ αἰθοκόκκινον δέρμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦτο χαριτωμένη κνήμη, διαγραφομένη σκανδαλωδῶς ὑπὸ περικνημῖδα ἐκ φαιᾶς μετάξης. Καὶ ἡ βαρόνη Πρεφὸν ἔτρεξε νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μαρκησίας, καταφιλοῦσα αὐτὴν καὶ λέγουσα διὰ διακεκομμένης φωνῆς.

— Ἄ! θεία μου, πόσον εἶμ' εὐχαριστημένη! ἄ καλή μου θεία! Εἶναι τόσος καιρός!... Καὶ σεῖς καλοί μου φίλοι...

Καὶ ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς δεσποινίδος Μπωλιὲ, ἐπανήρχισε τὰς τρυφερὰς ἀναφωνήσεις της, συνωδευμένας μὲ ζωηρὰς θωπείας:

— Κλαίρη μου! Μοῦ φαίνεται ὅτι ἐπέρασε ἕνας αἰών.

Ἔπειτα χωρὶς νὰ διστάσῃ, διηυθύνθη πρὸς τὸν Ὀκτάβιον, τὸν ὁποῖον ἀφῆκε νὰ τὴν φιλήσῃ. Μετὰ ταῦτα, ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ χειροκλονήματα ἐπὶ τὸ ἀγγλικώτερον, γελῶσα, ἀνακινοῦσα διαρκῶς τὸ φόρεμά της, ἀναπνέουσα μόλις διὰ μέσου τῶν ἀναφωνήσεών της, ἐξ ἐφόδου κυριεύουσα τὸ φρούριον καὶ τοὺς κατοίκους του, διὰ τῆς ἐκχειλιζούσης χαρᾶς της. Αἴφνης ὅμως, γενομένη σοβαρὰ, ἡ βαρόνη ἀνέκραξεν.

— Ἄ Θεέ μου! καὶ ὁ σύζυγός μου! Τὸν ἀνεζήτησα μὲ ἀνησυχίαν πέριξ καὶ διὰ τοῦ βλέμματος. Ἔχασα τὸν ἄνδρα μου;

Γλυκεῖα φωνὴ τῆς ἀπήντησε.—Ἐδῶ εἶμαι, ἀγαπητή μου. Ἐπερίμενα ἡσύχως τὸ τέλος τῶν διαχύσεών σας διὰ νὰ χαιρετίσω καὶ ἐγὼ τὰς κυρίας.

Καὶ ἐξερχόμενος τῆς σκιᾶς νέος τις, τριάκοντα περίπου ἐτῶν, φορῶν ἔνδυμα ταξειδίου, μὲ τὸν σάκκον ἀπὸ τῶν ὤμων ἀνηρτημένον, ἐπεφάνη ἐν πλήρει φωτὶ, καὶ μετὰ εὐμειδοῦς καὶ ἡσύχου εὐγενείας, ἐπλησίασε τὴν μαρκησίαν καὶ τὴν Κλαίρην.

— Χαιρετίστε λοιπόν! ὑπέλαβεν ἡ ζωηρὰ βαρόνη. Καλά! Τώρα πηγαίνετε νὰ ἐπιστατήσετε 'στὴν ἀποβίβασι τῶν πραγμάτων. Σᾶς συνιστῶ πρὸ πάντων τὸ μεγάλο ξύλινο κουτὶ ποῦ ἔχω τὰ καπέλλα μου. Μοῦ ἐγγυᾶσθε;

— Μάλιστα, ἀγαπητή μου, ἀπήντησεν ἡσύχως ὁ βαρόνος.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν Ὀκτάβιον, ὅστις τῷ ἔσφιγγε τὴν χεῖρα.

— Δεκαεννέα δέματα, φίλε μου! προσέθηκε μειδιῶν. Τριακόσιαις ὀκάδες παραπάνου ἀφ' ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ πέρνῃ κανεὶς δωρεὰν εἰς τὸ σιδηρόδρομο! Νομίζω ὅτι ἡ γυναῖκά μου μεταφέρει πολεμεφόδια πυροβολικοῦ!

(ἀκολουθεῖ)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Λονδῖνον, 7 Ὀκτωβρίου. Ἡ «Σημαία» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία προέτεινε νὰ ὁρισθῇ εἰς ἕνδεκα ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν τὸ μέρος τοῦ τουρκικοῦ χρέους τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ κράτη ἅτινα ἔτυχον ἐδαφικῶν παραχωρήσεων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἀγγλικὴ πρότασις εἶνε νῦν τὸ ἀντικείμενον τῶν διασκέψεων τῆς Πύλης.

Πετρούπολις, 7 Ὀκτωβρίου. Ἡ τράπεζα Κορσλοὲ

ἔπαυσε τὰς πληρωμάς της. Δύο τῶν διοικητῶν καὶ πάντες οἱ λογισταὶ παρητήθησαν.

Παρίσιοι, αὐθημ. Ἑλληνικὸν δάνειον 416. — Γαλλικὴ ῥάντ 108.37.— Ἡνωμ. Αἰγυπτιακὸν 351. — Ὀθωμ. δάνειον 9.90.— Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου 25.25.

Ὅσοι θέλετε νὰ φᾶτε σὰν τὸ σπῆτι σας

οἱ ἐν Ἀθήναις καταβαίνετε εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἐν Πειραεῖ μεταβαίνετε εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Μακρᾶς Στοᾶς*, παραπλεύρως τοῦ ἐμπορικοῦ Ζολώτα καὶ Δημητρακοπούλου

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑΝ

τὸ ὡραιότατον ἑστιατόριον, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. **Γεώργιος Παπαθεοδώρου.**

ΕΚΕΙ

θὰ εὕρετε **τὰ φρεσκώτερα ψάρια, τὰ εὐχυμότερα μπιφτέκια, τὸ προσφατώτερο κυνῆγι, τὸ νοστιμώτερον φαγητὸ, τὸ ἀγνότερο ρετρινάτο.**

ΕΙΣ ΤΟ

ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰλίου, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου

Ὅλα τὰ εἴδη διὰ Λουκούλους :

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα. Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριὰ— παστὰ— εὐρωπαϊκὰ ποτά.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ !

ΠΥΡΓΟΣ

Ὁ ἐν **Πύργῳ** γνωστὸς ἐμπορορράπτης κ. **Ἰωάννης Σπηλιόπουλος** ἐπανελθὼν πρὸ μικροῦ ἐξ Εὐρώπης ἐκομίσατο διάφορα καὶ ποικίλα εἴδη **ὑφασμάτων καὶ** ἰδίως **Παρισινῶν** τοῦ τελευταίου συρμοῦ. Ἐπίσης **γυναικεῖα ἐπανωφόρια, καπέλλα, λαιμοδέτας** καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι κομψὸν, νόστιμον, καὶ κατάλληλον πρὸς στολισμὸν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός.

Οἱ ἐν ταῖς παρακειμέναις ἐπαρχίαις ἔμποροι δύνανται νὰ προμηθευθῶσι παρ' αὐτοῦ τ' ἀνωτέρω εἴδη εἰς τιμὰς συμφερούσας **χονδρικῶς,** καθ' ὅσον ἔφερεν **ἀφθονίαν ὑλικοῦ** ὄχι μόνον νὰ ἐνδύσῃ τοὺς Ἠλείους, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀκόμη.

Τρέξατε διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν φιλοκαλίαν τοῦ λαμπροῦ ράπτου Σπηλιοπούλου.

ΣΕΡΡΑΙ

Τὸ γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν βιβλιοπωλεῖον

ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΑΝΘΟΥ καὶ ΥΙΩΝ

ἐν **Σέρραις,** *Ὁδὸς Ὀρτᾶ-Τσαρσῆ*, ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ ποικιλείας, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐλθόντος ἐπίτηδες εἰς Ἀθήνας, ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν βιβλίων, διδακτικῶν, ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν, ἱστορικῶν, κλπ. κλπ.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας παραγγέλλοντες βιβλία κατὰ ποσότητας θὰ εὑρίσκουσι μεγάλην συγκατάβασιν.

Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλιοπωλείῳ πωλοῦνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ἐκδιδόμενα μυθιστορήματα, κατά τε σώματα καὶ φυλλάδια.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα ὥραν 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκωλον, Μάραθον, Πύλον, Κορώνην, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσαις, Ὕδραν καὶ Πειραιᾶ.

Δευτέρα » 6 π. μ. Δι' Αἰγίναν, λουτρὰ Μεθάνων Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος, καὶ Ναύπλιον.

Τρίτη » 7 μ. μ. Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην λουτρὰ Αἰδηψοῦ, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠραιοὺς, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

Παρασκευὴ » 6 π. μ. Ὕδραν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Λεβρώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἁγ. Κυριακὴν Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κόρινθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.

Παρασκευὴ » 6 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, λουτρὰ Αἰδηψοῦ Στυλίδα καὶ Βῶλον.

Σάββατον » 6 π. μ. Δι' Αἴγιναν, λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διανομεὺς διὰ τοὺς ἐν δύο τμήμασι τῆς πόλεως συνδρομητὰς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι.*

ΝΕΟΣ καλῶν ἠθῶν ζητεῖ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ ὑπηρετῇ *δωρεὰν* ἐπιτρεπομένης αὐτῷ καὶ τῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον φοιτήσεως· ἡ διεύθυνσις παρ' ἡμῖν.

Ὁ ἰατρὸς-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετῴκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν *Σωκράτους* οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὄπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**